

הַסֹּד שֶׁל הַתְּפִלוֹת הַכְּבוֹדוֹת

סֶפֶר מוֹפְלָא עַל
הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ

"הוא בא! הוא מגיע!"
השמועה עברה בערה כְּמוֹ אֵשׁ בְּקוֹצִים.
הבעל שם טוב הקדוש עובר היום בעירה שלנו!
כלם חכו לבואו בכליון עינים.

כָּשֶׁהֵגִיעַ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, אָפְפָה אֶת הָאוִיר תְּחוּשָׁה שֶׁל קִדְּשָׁה.
הָאֲנָשִׁים הַנִּרְגָּשִׁים הוֹבִילוּ אוֹתוֹ בְּכַבּוֹד רַב אֶל בֵּית הַכְּנָסֶת.
הֵגִיעַ הַזְמַן לַתְּפִלַּת מִנְחָה!"

הָאֲנָשִׁים נִכְנְסוּ, פָּתְחוּ אֶת הַסְּדוּרִים
וְהִתְחִילוּ לְהִתְפַּלֵּל מְהֵרָ-מְהֵרָ.
מַלִּים עָפוּ, דְּפִים נִפְתְּחוּ וְנִסְגְּרוּ...
אָבֵל הַלֵּב? הַלֵּב לֹא הָיָה שָׁם.

הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁלָּהֶם טִילוּ בְּמָקוֹם אֲחֵר:
"מָה אֶכֶּל לְאֶרוּחַת עָרֶב?"
"כִּמָּה הָרֹוּחַתִּי הַיּוֹם בַּשּׁוּק?"
"מָתִי כָּבֹר נְסִיִּים?"

הָאֲנָשִׁים לֹא יָדְעוּ אֶת הַסּוּד הַגָּדוֹל:
תְּפִלָּה בְּלִי כֹנָה נִשְׁאָרֶת כְּבִדָּה עַל הָרִצְפָּה...
רַק תְּפִלָּה מֵהַלֵּב יְכוּלָה לָעוֹף יִשְׂרָאֵל הַשָּׁמַיִם!

כְּשֶׁסִּימוּ אֶת הַתְּפִילָּה, נִדְחַק הַצְּבוּר סָבֵב הַבַּעַל שֵׁם טוֹב.
כֻּלָּם רָצוּ לְשִׁמוּעַ אֶת מוֹצֵא פִּיו.
הֵאֵם הוּא יִשְׁבַּח אוֹתָם? הֵאֵם יִתֵּן לָהֶם בְּרָכָה?

הַבַּעַל שֵׁם טוֹב חֵידָה וְאָמַר:
אֲנִי יָכוֹל לְלוּמַר לָכֶם כִּי בֵּית הַכִּנּוּסֶת שְׁלָכֶם מֵלֹא וְגָדוֹשׁ בְּתַפְלוֹת!
שִׁמְחָה גְדוֹלָה מְלֵאָה אֶת הַחֲדָר. "אֵיזוֹ זְכוּת עֲצוּמָה!" הֵם חָשְׁבוּ.

אָךְ אַז אָמַר הַצַּדִּיק בְּקוֹל
שָׁקֵט וְרָצִינִי:
"הַתְּפִלוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ בְּלִי
כַּהֲנָה וְרֹגֶשׁ, הֵן כָּל כָּךְ כְּבִדּוֹת...
הֵן נִשְׁאָרוֹת פֹּה,
כְּלוֹאוֹת בְּתוֹךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת!
הֵן אֵינָן יְכוּלוֹת לַעֲלוֹת."

שָׁקַט מִחֶלֶט נֶפֶל בַּחֲדָר.

אֵף אֶחָד לֹא זָז.

הָאֲנָשִׁים נִדְּהָמוּ וְהַבֵּיטוּ סְבִיבָם.

הַתְּפִלוֹת שָׁלְנוּ מִנְּחוֹת כָּאֵן עַל

כָּאֵן עַל הָרֶצֶפָה?

הֵן לֹא עָלוּ לְשָׁמַיִם?"

הַבֵּעַל שֵׁם טוֹב לֹא כָעַס.
הוּא הִבִּיט בָּהֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה.

”הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא מִחַפֵּשׁ מַלְאִים
מִהִירוֹת,” הוּא הִסְבִּיר.
”הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹצֶה אֶת
הַלֵּב שֶׁלָּנוּ!”

"כְּשֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים "בָּרוּךְ אַתָּה ה',"
הַמֶּלֶךְ הַצַּדִּיק, "תִּרְגְּשׁוּ שְׂאֵתֶם מִדְּבָרִים
מִמֶּנּוּ עִם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, שְׂאוּהוּ
אֶתְכֶם יוֹתֵר מִכָּל דָּבָר בְּעוֹלָם!!"

תפלה שזה לב משגתך בה =
מקבלת כנפים של אור
ועפה עד לכסא הכבוד!

תפלה מהפה
= בלבד ונבד
נשאת כבדה
למטה.

הַדְּבָרִים נִכְנָסוּ עִמָּךְ אֶל הַלְבָבוֹת.
בַּתְּפִלָּה הַבָּאָה, בֵּית הַכְּנֶסֶת נִרְאָה אַחֲרֵת לַגִּמְרִי.
כָּל־עֲמִדוֹ בְּכוֹנֶה, פֶּתַח־אֶת הַלֵּב, וְהַתְּפִלָּה בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה!

וּמֵאֵז וְעַד הַיּוֹם,
כָּל יֶלֶד זֹכֵר תְּמִיד:
כִּי תִפְלֶה מֵהֶלֶב –
עֲפָה יִשָּׂר אֶל הַשָּׁמַיִם!

וּמָה אֶתְּכֶם?
לֹאן תַּעֲוֶה הַתְּפִלָּה שְׁלָכֶם הַיּוֹם?

